

شبیه‌سازی شاخص سطح برگ، زیست توده و عملکرد دانه ارقام برنج در سنین مختلف گیاهچه‌ای با استفاده از مدل ORYZA2000

Simulation of Leaf Area Index, Biomass and Grain Yield of Rice Cultivars at Different Seedling Ages Using ORYZA2000 Model

بهمن امیری لاریجانی^۱، زین‌العابدین طهماسبی سروستانی^۲ و قربانعلی نعمت‌زاده^۳

۱- رئیس گروه تکنولوژی زراعی مرکز ترویج و توسعه تکنولوژی هراز، آمل (نگارنده مسئول)

۲- دانشیار دانشگاه تربیت مدرس، تهران

۳- استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۶/۲۸ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۲۵

چکیده

امیری لاریجانی، ب.، طهماسبی سروستانی، ز. و نعمت‌زاده، ق. ع. ۱۳۹۲. شبیه‌سازی شاخص سطح برگ، زیست توده و عملکرد دانه ارقام برنج در سنین مختلف گیاهچه‌ای با استفاده از مدل ORYZA2000. مجله بهزیستی نهال و بذر ۲۹-۲: ۲۹-۳۰۲-۲۸۳ (۳):

به منظور واسنجی پارامترهای گیاهی و ارزیابی مدل "اوریزا ۲۰۰۰" (ORYZA2000) تحت شرایط بالقوه تولید و شبیه‌سازی شاخص سطح برگ، زیست توده اندامهای مختلف گیاهی و عملکرد دانه سه رقم برنج در سنین مختلف گیاهچه‌ای آزمایشی مزرعه‌ای بصورت کوت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۹ تیمار و سه تکرار در سال‌های ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ در مرکز ترویج و توسعه تکنولوژی هراز انجام گردید. کوت‌های اصلی شامل سه رقم برنج طارم، فجر و قائم ۱ و کوت‌های فرعی شامل گیاهچه‌های ۱۷ روزه (جوان)، ۲۴ روزه (نیمه بالغ) و ۳۳ روزه (بالغ) بودند. بر اساس نتایج حاصله مدل برآورد مناسبی در شبیه‌سازی عملکرد دانه، زیست توده و شاخص سطح برگ از زمان نشکاری تا برداشت محصول ارائه نمود. میانگین جذر میانگین مربعات خطای نرمال (RMS_{E}) در طول فصل رشد عبارت از ۱۳٪ تا ۱۵٪ برای وزن خشک کل، ۱۸٪ تا ۲۱٪ برای وزن خشک برگ سبز، ۱۷٪ تا ۲۰٪ برای وزن خشک ساقه، ۱۶٪ تا ۲۳٪ برای وزن خشک خوش، ۶٪ تا ۹٪ برای عملکرد دانه و ۲۴٪ تا ۲۶٪ برای شاخص سطح برگ بود. با توجه به نتایج بدست آمده مدل "اوریزا ۲۰۰۰" (ORYZA2000) از قابلیت مناسبی برای شبیه‌سازی رشد و عملکرد دانه ارقام برنج برخوردار بوده و می‌تواند بعنوان ابزار مناسبی برای برنامه‌ریزی بهتر مدیریت مزرعه شالیزاری و نیز جایگزین مناسبی برای آزمون سازگاری ارقام برنج باشد.

واژه‌های کلیدی: "اوریزا ۲۰۰۰"، میانگین مربعات خطای نرمال، وزن خشک کل، وزن خشک خوش، شالیزار و مدیریت مزرعه.

مقدمه

(Bouman *et al.*, 2001). مدل اوریزا، ۲۰۰۰

یک مدل اکوفیزیولوژیک رشد می‌باشد که نمایه‌ای از رشد برنج اراضی پایین دست را تحت شرایط متفاوت تولید ارائه می‌دهد. با هدف دستیابی به پتانسیل عملکرد بالا در محیط‌های مختلف از زیر مدل‌های اوریزا ۲۰۰۰ استفاده می‌شود. یکی از این مدلها "اوریزا ۱" است که الگوی واقعی شبیه‌سازی رشد گیاه برنج می‌باشد و در آن توسط تابع داده‌های هواشناسی روزانه، مشخصات گیاهی و پارامترهای مدیریتی، رشد و نمو گیاه برنج برآورد می‌شود (Bouman *et al.*, 2001).

اوریزا ۲۰۰۰ برای محاسبه سرعت تولید ماده خشک اندامهای گیاهی و سرعت نمو فنولوژیکی از الگوی محاسبه روزانه پیروی می‌کند. با استفاده از مجموع این مقادیر در طول زمان، تولید ماده خشک و مرحله نمو در سراسر فصل رشد شبیه‌سازی می‌شوند. روش‌های محاسبه تولید ماده خشک به خوبی مستند شده است (Goudriaan and Van Laar, 1994; Spitters *et al.*, 1989; Van Laar *et al.*, 1997) کل مقدار آسمیلاسیون روزانه دی اکسید کربن توسط پوشش گیاهی از طریق تابش ورودی، درجه حرارت و شاخص سطح برگ محاسبه می‌شود.

زمانی که گیاه برنج نشاکاری می‌شود، شاخص سطح برگ و زیست توده بر اساس تراکم بوته بعد از نشاکاری، از نو آغاز می‌شود. رشد گیاه زراعی تنها زمانی از سر گرفته می‌شود

به نژادی و معرفی ارقام جدید برنج با اهدافی چون افزایش عملکرد دانه، بهبود کیفیت تغذیه‌ای و پخت، عطر و طعم و افزایش مقاومت به تنش‌های زنده و غیرزنده انجام می‌گیرد. آگاهی از پتانسیل تولید و برآورد عملکرد دانه ارقام اصلاح شده در مناطق تحت کشت همواره یکی از مباحث مهم در برنامه‌های به نژادی و معرفی ارقام در ایران می‌باشد. برای حصول پتانسیل عملکرد در ارقام برنج، سازگاری رقم کشت شده با شرایط اقلیمی و اکولوژیک منطقه بسیار حائز اهمیت است و هر گونه تغییر در مراحل فنولوژیک حساس به درجه حرارت که باعث تغییر در طول دوره رشد می‌شود، باعث کاهش عملکرد دانه در اثر تشکیل ضعیف منبع یا مخزن می‌گردد (Khanal, 2005). امروزه سعی می‌شود که فرآیندهای رشد و نمو گیاهان از دیدگاه کمی مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد تا بتوان با استفاده از مدل‌های ریاضی نتایج تحقیقات موجود را در مقیاس وسیع تری استفاده و کاربردی نمود.

در اواسط دهه ۱۹۹۰ مرکز تحقیقاتی گروه اکولوژی دانشگاه واگنینگن و موسسه بین‌المللی تحقیقات برنج مدل اوریزا (ORYZA) را در خصوص رشد برنج در اراضی پست مناطق گرم‌سیری ارائه دادند. در سال ۲۰۰۱ با تلفیق و بهبود همه مدل‌های قبلی سری اوریزا نسخه جدیدی از این سری مدل‌ها بنام اوریزا ۲۰۰۰ (ORYZA2000) منتشر شد

نمودند که برای شرایط اثر متقابل افزایش دی اکسید کربن و کود نیتروژن برای شیوه‌سازی بهتر عملکرد دانه و شاخص سطح برگ مدل نیاز به اصلاح مجدد دارد.

بولینگ و همکاران (Boling *et al.*, 2007) توانستند برای برنج نشاپی و کشت مستقیم در شرایط اراضی آپلند مدل اوریزا ۲۰۰۰ را واسنجی کنند. بر اساس اطلاعات حاصل از ۸ فصل زراعی ضریب تبیین (R^2) برای عملکرد و زیست توده کل به ترتیب برابر ۰/۹۵ و ۰/۸۹ بدست آمد. آنها طرح ۱۵ تاریخ کاشت مختلف را به کمک مدل مورد بررسی قرار داده و کشت زود هنگام را برای افزایش عملکرد پیشنهاد کردند. بومن و وان لار (Bouman and Van Laar, 2006) با استفاده از مدل اوریزا ۲۰۰۰ رشد برنج را تحت شرایط کمبود نیتروژن برای اطلاعات مربوط به پنج مزرعه برنج تحت آبیاری در موسسه بین‌المللی تحقیقات برنج، در سال‌های ۱۹۹۱ و ۱۹۹۳ مورد ارزیابی قرار دادند. آنها مشاهده کردند که به طور کلی شاخص سطح برگ شیوه‌سازی شده (بویژه زمانی که مقدار نیتروژن اندک باشد) بیشتر از مقادیر اندازه‌گیری شده بود.

بلدر و همکاران (Belder *et al.*, 2007)، در چین و فیلیپین از اوریزا ۲۰۰۰ برای شیوه‌سازی زیست توده کل و شاخص سطح برگ برای تیمارهای آبیاری غرقابی و آبیاری متناوب واریته‌های برنج در اراضی پایین دست و مرتفع استفاده نمودند. فنگ و همکاران

که «شوک نشاکاری» سپری شده باشد. روش کشت نشائی بعلت شوک نشاکاری (صدمه دیدن ساقه و ریشه نشاها در طی کندن از خزانه)، به طور کلی باعث تاخیر نمو فنولوژیک در برنج می‌شود. میزان اثرگذاری شوک نشاکاری ممکن است بسته به خصوصیات نشا و شرایط آب و هوایی قبل و بعد از نشاکاری متفاوت باشد (Kotera, 2004).

مطالعات و تحقیقات قابل توجهی بر پایه مدل اوریزا در سالهای اخیر در کشورهای آسیائی انجام شده است. مثال‌هایی از این تحقیقات عبارتند از: کاربرد اوریزا در فیلیپین (Bouman and Van Laar, 2006)، هند (Arora, 2006)، چین (Boling *et al.*, 2007) (Belder *et al.*, 2007; Jing *et al.*, 2008; Bouman *et al.*, 2007; Feng *et al.*, 2007) (Amiri and Rezaei, 2009; و ایران (Amiri Larijani, *et al.*, 2011).

بانیان و همکاران (Bannayan, *et al.*, 2005) ۲۰۰۰ را برای بررسی اثر متقابل افزایش دی اکسید کربن هوا و کود نیتروژنی در شمال ژاپن مورد استفاده قرار دادند و نتیجه گرفتند که با افزایش میزان دی اکسید کربن مدل اوریزا ۲۰۰۰ شاخص سطح برگ را بیشتر از مقدار اندازه‌گیری شده شیوه‌سازی کرده، ولی مقدار زیست توده کل بالای سطح زمین را با دقت بیشتری شیوه‌سازی می‌کند. همچنین پیشنهاد

قرار گیرد.

هدف از این پژوهش واسنجی و اعتبارسنجی مدل اوریزا ۲۰۰۰ تحت شرایط تولید بالقوه بر پایه داده‌های آزمایشی برای شبیه‌سازی و کمی کردن تولید ماده خشک و پیش‌بینی عملکرد دانه برنج در سنین مختلف گیاهچه برای بهبود برنامه‌های بهترادی ارقام و مدیریت بهتر مزرعه برنج در مناطق شمالی و توسعه آن در سایر مناطق برنجکاری ایران بود.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در مرکز ترویج و توسعه تکنولوژی هراز واقع در ۱۰ کیلومتری جاده آمل به محمودآباد با عرض جغرافیائی ۳۶ درجه و ۲۹ دقیقه شمالی و طول جغرافیائی ۵۲ درجه و ۲۳ دقیقه شرقی و ارتفاع ۲۳۷ متر از سطح دریا اجرا شد. بافت خاک محل اجرای آزمایش لومی (۲۰ درصد رس، ۴۴ درصد سیلت و ۳۶ درصد شن) و اسیدیته آن ۷/۶ بود.

آزمایش بصورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در دو سال ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ اجرا شد. کرت‌های اصلی سه رقم برنج طارم محلی (بومی و زودرس)، فجر (اصلاح شده، پرمحصول و میانرس) و قائم ۱ (اصلاح شده و زودرس) بودند. کرت‌های فرعی شامل سنین مختلف گیاهچه‌ای (گیاهچه‌های جوان ۱۷ روزه، نیمه بالغ ۲۴ روزه و بالغ ۳۳ روزه بودند (جدول ۱) که با سه تاریخ مختلف بذرپاشی در خزانه و

(Feng *et al.*, 2007) از داده‌های چهار ساله آزمایش مزرعه‌ای در شرایط آبیاری غرقابی و آبیاری متناوب برنج اراضی پست و برنج هوازی، برای واسنجی و اعتبارسنجی مدل اوریزا ۲۰۰۰ در کشور چین استفاده کردند و میزان مصرف آب و عملکرد دانه را شبیه‌سازی نمودند. نتایج حاصله نشان داد که مدل اوریزا ۲۰۰۰ توانایی قابل قبولی برای شبیه‌سازی شرایط محیطی حاکم بر آن منطقه دارد. امیری و رضایی (Amiri and Rezaei, 2009) مدل اوریزا ۲۰۰۰ را به منظور بررسی رشد برنج تحت تیمارهای مختلف آبیاری غرقابی و متناوب در استان گیلان مورد ارزیابی قرار داد. در این آزمایش مقادیر اندازه‌گیری شده و شبیه‌سازی شده صفاتی چون شاخص سطح برگ، زیست توده برگ، ساقه، خوش و زیست توده کل مقایسه گردیدند. نتایج نشان داد که شاخص سطح برگ شبیه‌سازی شده بیشتر از مقدار اندازه‌گیری شده بود.

ویکارمپراهاران و کوسیتساکولچای (Wikarmpapraharn and Kositsakulchai, 2010) مدل‌های اوریزا ۲۰۰۰ و سرس-رایس (CERES-Rice) را تحت شرایط رشد بالقوه در دشت‌های مرکزی تایلند ارزیابی نمودند. آنها نتیجه گرفتند که هر دو مدل برای شبیه‌سازی رشد و نمو برنج مناسب بودند به خصوص مدل اوریزا ۲۰۰۰ می‌تواند بعنوان یک ابزار تحقیقاتی جایگزین برای تصمیمات مدیریتی در سطح مزرعه‌ای در دشت مرکزی تایلند مورد استفاده

جدول ۱- مشخصات تیمارهای آزمایشی
Table 1. Description and details of experimental treatments

Rice cultivar	رقم برج	سن گیاهچه (روز)	تیمار
	Seedling stage (days)	Treatment	
Qaem ۱	33	GS1	
	24	GS2	
	17	GS3	
Tarom	33	TS1	
	24	TS2	
	17	TS3	
Fajr	33	FS1	
	24	FS2	
	17	FS3	

یک از ارقام و با هدف تامین نیاز غذائی همه ارقام در طول دوره فصل رشد بصورت پایه و سرک مصرف شدند. در هر دو سال آزمایش علاوه بر ثبت مراحل فنولوژیک، برای هر کرت فرعی در طول دوره رشد رویشی و زایشی در ۵ تا ۶ مرحله اقدام به کف برکردن ۴ کپه برای اندازه گیری وزن ماده خشک برگهای سبز، برگهای مرده یا زرد، ساقه‌ها (علاوه غلاف برگ)، خوشها و نیز شاخص سطح برگ، اندازه گیری شد. وزن ماده خشک اندامهای مختلف گیاهی بعد از قرار گرفتن نمونه‌ها در داخل آون در حرارت ۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۷۲ ساعت تا تثیت وزن آنها بدست آمد. در زمان رسیدگی بعد از حذف اثر حاشیه‌ای، از کپه‌های سطحی معادل دو مترمربع از مرکز هر کرت به منظور اندازه گیری عملکرد دانه برداشت و مقدار عملکرد شلتوك بر اساس رطوبت ۱۴ درصد محاسبه گردید. در طول دوره رشد از بذرپاشی در خزانه تا

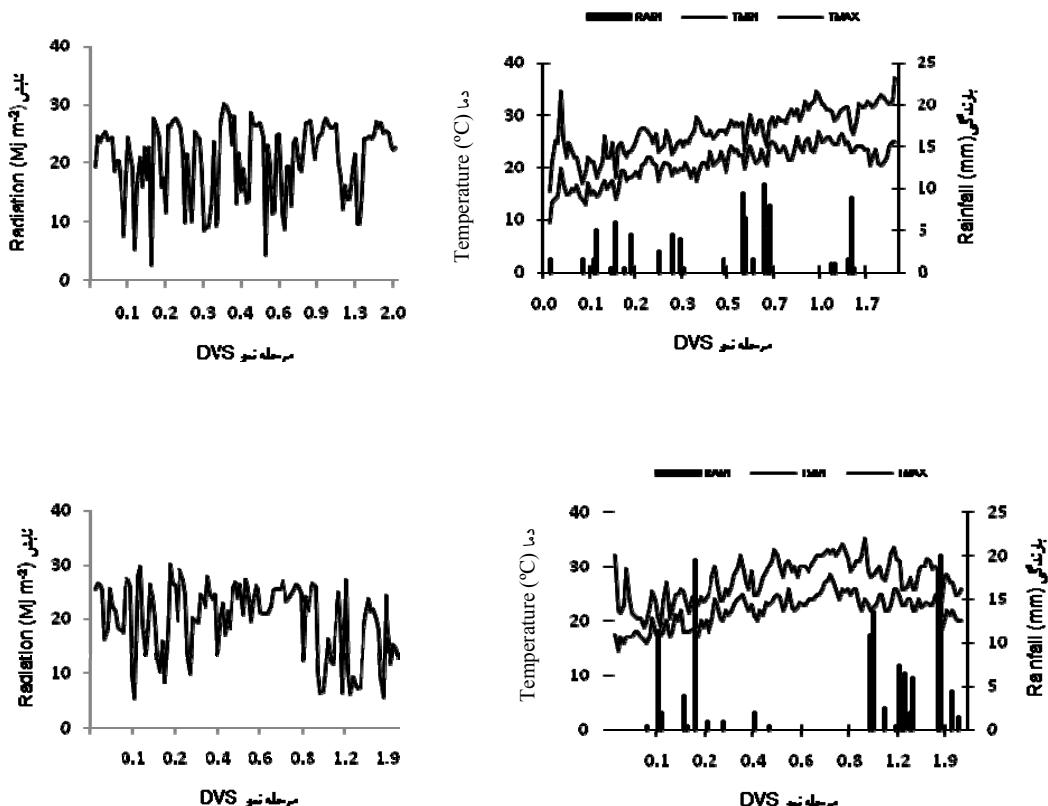
نشاکاری همزمان بدست آمدند.

برای هر تاریخ بذرپاشی، بذور جوانه‌دار (یک روز خیساندن، یک روز ضدغافونی و یک روز قرار دادن در اتافک رشد) در جعبه‌های پلاستیکی با ابعاد $30 \times 30 \times 60$ سانتیمتر به مقدار ۱۰۰ گرم در هر جعبه به فاصله ۸ تا ۹ روز بذرپاشی شده و گیاهچه‌ها در جعبه‌های نشاء پرورش یافتند. گیاهچه‌ها با سنین مختلف در سال اول در تاریخ ۱۳۸۷/۴/۳ و در سال دوم در تاریخ ۱۳۸۸/۳/۱۳ در کرت‌هایی به ابعاد 3×4 متر با فاصله 30×16 سانتیمتر و به تعداد یک گیاهچه در کپه نشاکاری شدند.

با توجه به اینکه آزمایش در شرایط تولید بالقوه اجرا گردید از بروز هر گونه تنفس عناصر غذائی و تنفس خشکی اجتناب شده و در طول دوره رشد، مزرعه عاری از هر گونه آفت، بیماری و علف‌های هرز نگهداری شد. مقادیر کود مصرفی بر اساس توصیه‌های فنی برای هر

بارندگی از ایستگاه هواشناسی واقع در فاصله ۱۰۰ متری محل اجرای آزمایش ثبت گردید (شکل ۱).

برداشت، اطلاعات هواشناسی روزانه شامل درجه حرارت حداکثر و حداکثر هوا، تابش خورشیدی، سرعت باد، فشار بخار و مقدار

شکل ۱- تغییرات درجه حرارت حداکثر و حداقل هوا، بارندگی و تابش خورشیدی محل اجرای آزمایش در سال ۱۳۸۷ (بالا) و سال ۱۳۸۸ (پایین) در طول دوره رشد برنج

Fig. 1. Variation of daily maximum and minimum temperatures, rainfall and solar radiation in 2008 (above) and 2009 (below) during rice growing seasons. (DVS: Development stage of rice plant; seedling emergence = 0; Panicle initiation = 0.65; Flowering = 1 and maturity = 2)

کالیبراسیون فایل داده‌های هواشناسی، فایل داده‌های آزمایشی و فایل داده‌های گیاهی انجام شد. تعداد ۹ مجموعه اجرائی مدل در قالب ۹ تیمار آزمایشی متشكل از سه رقم برنج و سه سن مختلف گیاهچه در زمان نشاکاری ساخته شدند. برای هر مجموعه اجرائی مدل از داده‌های

داده‌های ورودی و واسنجی مدل
روش واسنجی مدل بوسیله بومن و فان لار (Bouman and Van Laar, 2006) همکاران (Li *et al.*, 2009) تشریح گردید. از آنجایی که آزمایش در سطح بالقوه تولید اجرا گردید، واسنجی مدل اوریزا ۲۰۰۰ بوسیله

مدیریت مزرعه برای همه مجموعه مدل‌های شبیه‌سازی در یک آزمایش مشابه بودند به جز سینم مختلف گیاهچه و خصوصیات ارقام مختلف مورد استفاده که در آزمایش مورد آزمون قرار گرفتند.

کلیه داده‌های آزمایشی بطور یکجا در شرایط بالقوه تولید برای واسنجی مدل مورد استفاده قرار گرفتند. برای گیاه برنج شرایط بالقوه تولید به معنای تامین مقدار کافی و مورد نیاز آب و نیتروژن و نیز عدم بروز خسارت آفات و بیماریها می‌باشد. پارامترها و مقادیر محاسبه شده که برای واسنجی مدل مورد استفاده قرار گرفتند برای اعتبار سنجی مدل نیز استفاده شدند (Li et al., 2009).

ارزیابی مدل

عملکرد مدل اوریزا ۲۰۰۰ در این آزمایش بطور جداگانه برای مجموعه داده‌های سال اول آزمایش (داده‌های واسنجی) و نیز سال دوم آزمایش (داده‌های اعتبارسنجی) مورد ارزیابی قرار گرفت. تکرار استفاده از یک مدل در شرایط مطلوب آزمایشی و مقایسه بین مقادیر شبیه‌سازی شده توسط مدل و مقادیر اندازه‌گیری شده در مزرعه می‌تواند باعث افزایش سطح اطمینان در پایداری مدل برای منظوری خاص گردد. ترکیبی از نمایش گرافیکی و اندازه‌گیری‌های آماری برای ارزیابی عملکرد مدل مورد استفاده قرار گرفتند. با استفاده از روش‌های بومن و فان لار

بدست آمده از آزمایش مزرعه‌ای سال ۱۳۸۷ بعنوان مجموعه داده‌های مورد نیاز برای واسنجی مدل استفاده گردید. سرعت نمو گیاه (Development Rate = DVR) در مراحل مختلف فنولوژیک، ضرایب تسهیم مواد فتوستزی، سطح ویژه برگ (Specific Leaf Area = SLA)، سرعت مرگ و میر برگ و کسر ذخایر ساقه از بهترین مشخصات و خصوصیات برای واسنجی شرایط محیطی و واریته‌ای می‌باشد که در این پژوهش محاسبه و مورد استفاده قرار گرفتند.

سرعت‌های نمو با استفاده از تاریخهای ثبت شده مراحل مختلف فنولوژیک شامل خروج گیاهچه از سطح خاک خزانه (سبز شدن)، نشاکاری، تشكیل خوش‌اویله، گلدهی و رسیدگی محاسبه گردیدند. سطح ویژه برگ با استفاده از سطح برگ سبز اندازه‌گیری شده و وزن خشک برگ محاسبه شد. علاوه بر پارامترهای ذکر شده، پارامترهای خاص به منظور واسنجی مدل در آزمایش شوک نشاکاری برای نمو فنولوژیکی و نیز برای توسعه سطح برگ بودند.

برای هر یک از ۹ مجموعه از مدل‌های اجرائی در این آزمایش، مقادیر شوک نشاکاری (تاخیر نمو در واحد سن گیاهچه بر پایه درجه روز) بر اساس مجموعه داده‌های مزرعه‌ای سال ۱۳۸۷ برای هر ۹ تیمار محاسبه و مقادیر بدست آمده در فایل خصوصیات گیاهی منظور گردید. بنابراین فایلهای هواشناسی و عملیات زراعی و

شده توسط جامیسون و همکاران (Jamieson *et al.*, 1991) استفاده نمود. در روش دیگری که توسط رینالدی و همکاران (Rinaldi *et al.*, 2003) ارائه شد چنانچه مقدار جذر میانگین مربعات خطای نرمال شده کمتر از ۱۰، ۲۰ تا ۲۰ تا ۳۰ و بیشتر از ۳۰ باشد. بترتیب نشان دهنده حالت عالی، خوب، متوسط و ضعیف شبیه‌سازی می‌باشد.

نتایج و بحث

زیست توده اندام‌های مختلف گیاهی و شاخص سطح برگ (مجموعه داده‌های واسنجی مدل)

مقادیر شبیه‌سازی شده و اندازه‌گیری شده متغیرهای رشد گیاه زراعی برای همه مجموعه داده‌های واسنجی در شکل ۲ نشان داده شده است. خط ۱:۱ و انحراف معیار متغیرهای اندازه‌گیری شده نیز نشان داده شده است. بهترین نتیجه برای کل ماده خشک بدست آمد جائی که اکثر نقاط بین خطوط انحراف معیار مثبت و منفی $SD \pm$ زیست توده اندازه‌گیری شده قرار گرفتند. انحراف معیار زیست توده خوش بیشتر از متغیرهای دیگر بود. هر چند بیشترین پراکندگی برای شاخص سطح برگ مشاهده شد بطوری که در $LAI > 2$ بیشتر نقاط بالای لاین $SD +$ بودند. این موضوع نشان دهنده این است که مقادیر شبیه‌سازی شده شاخص سطح برگ بیشتر از مقادیر اندازه‌گیری شده می‌باشند.

شکل ۳ نشان دهنده مقادیر شبیه‌سازی شده و

(Bouman and Van Laar, 2006) در این آزمایش نیز اقدام به مقایسه گرافیکی مقادیر شبیه‌سازی شده و اندازه‌گیری شده گردید. نمودار پراکنش داده‌های شبیه‌سازی شده و اندازه‌گیری شده و خطوط ۱:۱ نیز به منظور نشان دادن تناسب کلی مدل (عملکرد کلی مدل) مورد استفاده قرار گرفت. برای متغیرهای مشابه، شبیه خط (α)، عرض از مبدأ (β) و ضریب تبیین (R^2) رگرسیون خطی بین مقادیر شبیه سازی شده (Y) و اندازه‌گیری شده (X) محاسبه گردید. علاوه بر این، آزمون مقایسه میانگین واریانس نامساوی $[P(t)]$ و جذر میانگین مربعات خطای مطلق ($RMSE_a = Root\ Mean\ Square\ Error_{absolute}$) و نرم شده (RMSE_n = Root Mean Square Error_{normalized}) بین مقادیر شبیه سازی شده و اندازه‌گیری شده بر اساس فرمولهای زیر محاسبه گردیدند.

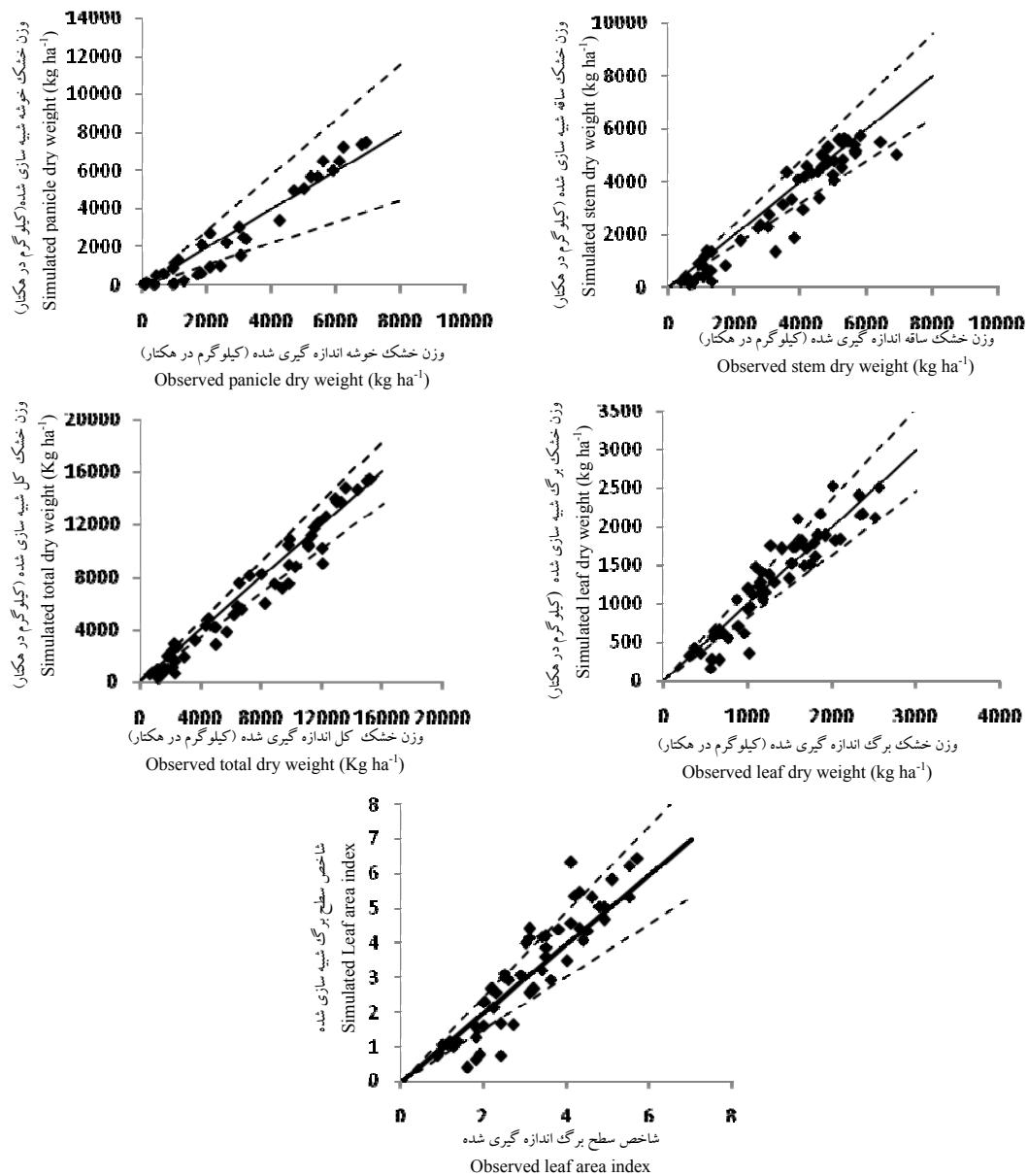
$$RMSE_a = (1/n \sum (Y_i - X_i)^2)^{0.5} \quad (1)$$

$$RMSE_n = 100 \times RMSE_a / \sum X_i / n \quad (2)$$

که در آن n تعداد مشاهدات است.

یک مدل زمانی می‌تواند بهترین پیش‌بینی و بازتولید داده‌های آزمایشی را داشته باشد که α مساوی ۱، و β مساوی صفر، R^2 برابر ۱، $P(t^*)$ بزرگتر از ۵ درصد، $RMSE_a$ مشابه با انحراف معیار و $RMSE_n$ برابر با ضریب تغییرات داده‌های اندازه‌گیری شده باشند. چنانچه ضریب تغییرات داده‌های اندازه‌گیری شده در دسترس نباشد می‌توان از روش استاندارد ارائه

شبیه‌سازی شاخص سطح برگ، زیست توده...

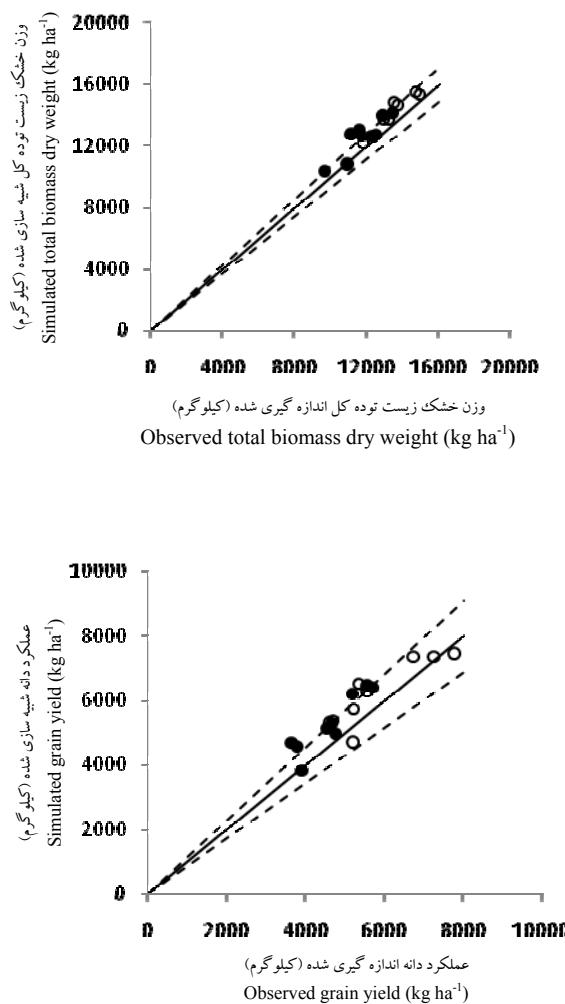

شکل ۲- مقادیر اندازه گیری شده و شبیه‌سازی شده شاخص سطح برگ و زیست توده خوش، ساقه، برگ و کل ماده خشک (علام) در طول دوره فصل رشد برای مجموعه داده‌های واسنجی در سال اول آزمایش. خطوط توپر رابطه ۱:۱ می‌باشند و خطوط منقطع انحراف معیار نسبت به خط ۱:۱ می‌باشند.

Fig. 2. Simulated vs. observed leaf area index, biomass of panicle, stem, leaf and total biomass for the calibration set at the first year of trial. Solid lines are the 1:1 line relationship and broken lines are ± standard deviation of the 1:1.

مقادیر شبیه‌سازی شده زیست توده و اکثر مقادیر عملکرد دانه بالاتر از خط ۱:۱ بودند که این امر بیانگر پیشتر بودن مقادیر شبیه‌سازی شده

اندازه گیری شده زیست توده نهائی در زمان برداشت و عملکرد دانه و خط ۱:۱ همراه با خطوط انحراف معیار داده‌ها می‌باشد. همه

شکل ۳. مقادیر شبیه سازی شده و اندازه گیری شده زیست توده کل نهائی در زمان برداشت و عملکرد نهائی دانه. علائم توخالی مجموعه داده های واسنجی و علائم توپر مجموعه داده های اعتبار سنجی مدل می باشند. خطوط مستند و توپر رابطه ۱:۱ و خطوط منقطع انحراف معیار داده ها از خط ۱:۱ می باشند.

Fig. 3. Simulated vs. observed end-of-season total biomass and grain yield. Open symbols are the calibration data set and closed symbols are the validation data set. Solid lines are the 1:1 line relationship and broken lines are \pm standard deviations of the 1:1 line.

می گردد (جدول ۲). با در نظر گرفتن کل داده های واسنجی مدل، آزمون t نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار بین مقادیر شبیه سازی شده و اندازه گیری شده می باشد. برای همه مقادیر محاسبه شده، شبیه خط رگرسیونی (a) نزدیک به ۱ بود اما عرض از

می باشد. اما همه مقادیر شبیه سازی شده نزدیک به خطوط ۱:۱ و انحراف معیار بودند. نتایج آنالیز آماری و میزان تناسب پارامترها برای متغیرهای رشد گیاه زراعی در طول دوره رشد و در زمان برداشت محصول برای مجموعه داده های واسنجی و اعتبار سنجی ملاحظه

شیوه‌سازی شده توسط مدل نسبتاً خوب بودند. روند شیوه‌سازی در شاخص سطح برگ نشان دهنده برآورد بالای مدل برای گیاهچه‌های جوان تر می‌باشد (شکل ۵). بطور کلی مقادیر عددی زیست توده اندامهای مختلف گیاهی و شاخص سطح برگ در مجموعه داده‌های اعتبارسنجی در سال دوم آزمایش کمتر از داده‌های سال اول بودند که علت آن تاخیر در زمان نشاکاری و شرایط نامناسب آب و هوایی در زمان گلدهی و طول دوره پرشدن دانه می‌باشد.

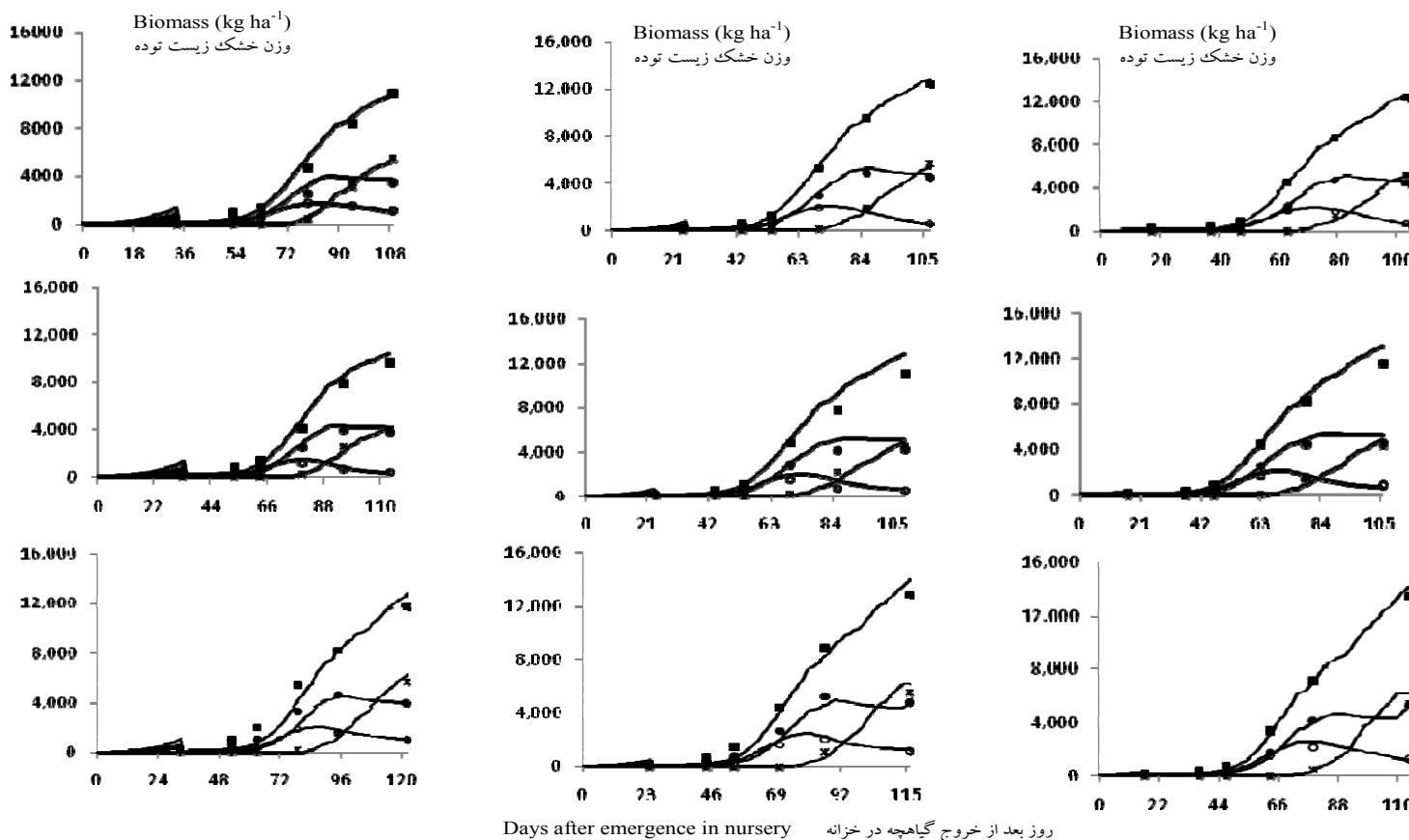
شکل ۶ نشان دهنده مقادیر شیوه‌سازی شده و اندازه گیری شده متغیرهای رشد گیاه زراعی برنج برای مجموعه داده‌های اعتبارسنجی همراه با خطوط ۱:۱ و انحراف معیار می‌باشد. در مقایسه با مجموعه داده‌های واسنجی (شکل ۲)، پراکندگی در این مجموعه داده‌ها کمتر بود. مقدار زیست توده کل شیوه‌سازی شده بین خطوط انحراف معیار یا نزدیک به خط ۱:۱ بود. زیست توده ساقه و خوش بسیار خوب شیوه‌سازی شده بود. همانند داده‌های واسنجی، شاخص سطح برگ شیوه‌سازی شده در معمولاً بالاتر از مقادیر اندازه گیری شده می‌باشد. در شکل ۳ مقادیر شیوه‌سازی شده زیست توده نهایی و عملکرد دانه اغلب بین خطوط انحراف معیار یا نزدیک به خط ۱:۱ بودند.

پارامترهای آماری مورد استناد برای متغیرهای طول دوره رشد و زمان برداشت در

مبدأ (β) منفی بود که نشان دهنده پائین‌تر بودن مقادیر شیوه‌سازی شده نسبت به مقادیر اندازه گیری شده می‌باشد. علت اصلی این امر بیشتر به برآورد پائین متغیرهای رشد گیاه زراعی در اوایل و اواسط طول دوره رشد می‌باشد. بالا بودن نسبی R^2 بیانگر پراکندگی پائین داده‌ها بود که کمترین مقدار R^2 برای شاخص سطح $RMSE_n$ برگ و برابر ۰/۸۵ بود. مقدار $RMSE_n$ نسبتاً پائین و برابر ۱۵ تا ۲۴ درصد بود. مقدار $RMSE_n$ شاخص سطح برگ بیش از سایر متغیرها و کل زیست توده از کمترین مقدار $RMSE_n$ برخوردار بود. برای عملکرد نهائی دانه و زیست توده زمان برداشت تناسب بیشتری بین مقادیر شیوه‌سازی شده و مشاهده شده زیست توده در مقایسه با عملکرد دانه مشاهده می‌شود. بطوری که $RMSE_n$ برای زیست توده زمان برداشت ۶ درصد و برای عملکرد نهائی دانه ۱۲ درصد بودت آمد.

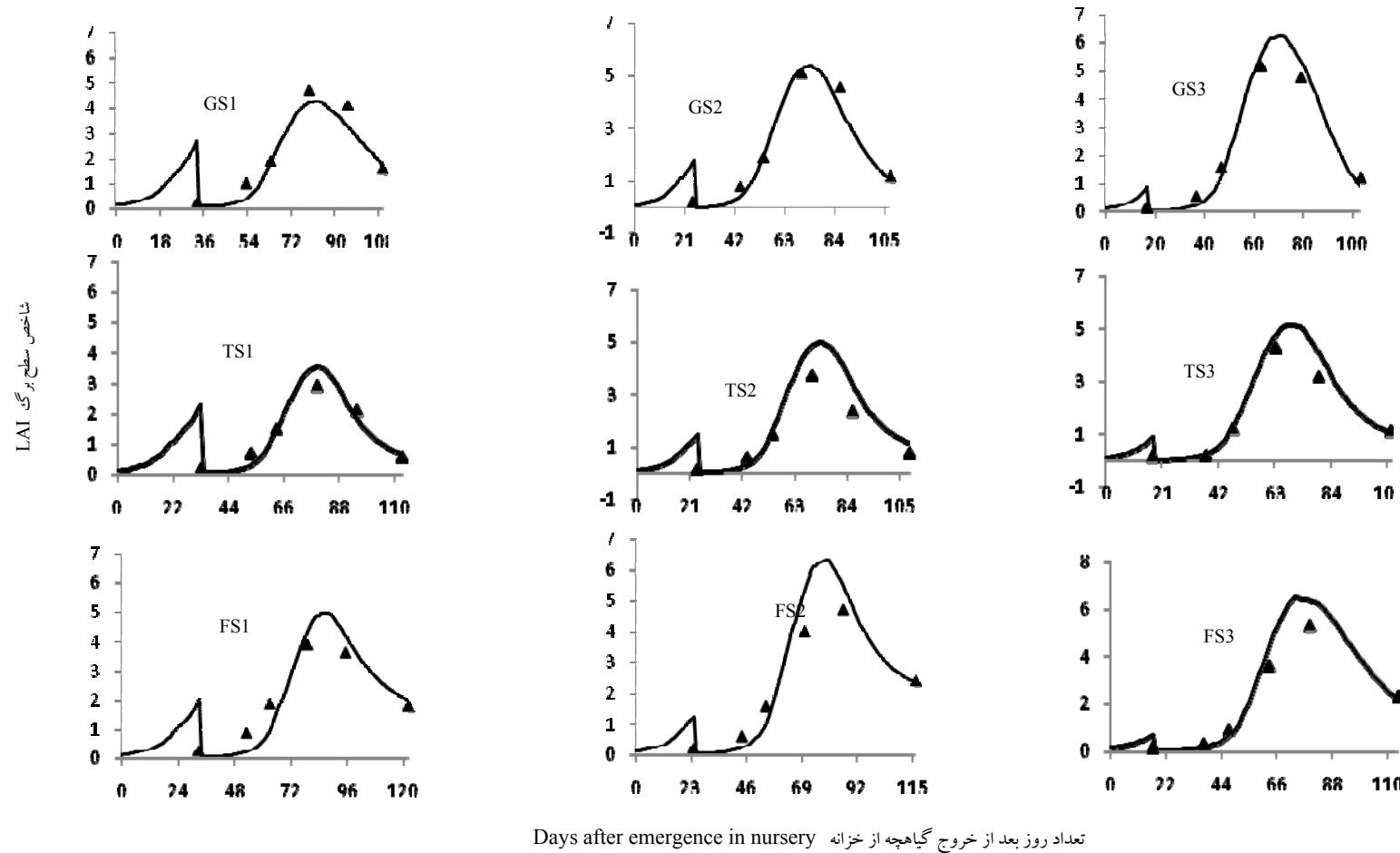
زیست توده اندامهای گیاهی و شاخص سطح برگ (مجموعه داده‌های اعتبارسنجی مدل)

شکل‌های ۴ و ۵ نمودارهای شیوه‌سازی شده و اندازه گیری شده متغیرهای رشد گیاه زراعی برنج در کل طول دوره رشد از زمان خروج تا رسیدگی فیزیولوژیکی را در تیمارهای مختلف آزمایشی برای مجموعه داده‌های اعتبارسنجی مدل نمایش می‌دهند. اگرچه زیست توده و شاخص سطح برگ در واریتهای و مراحل مختلف گیاهچه‌ای متفاوت بودند ولی مقادیر

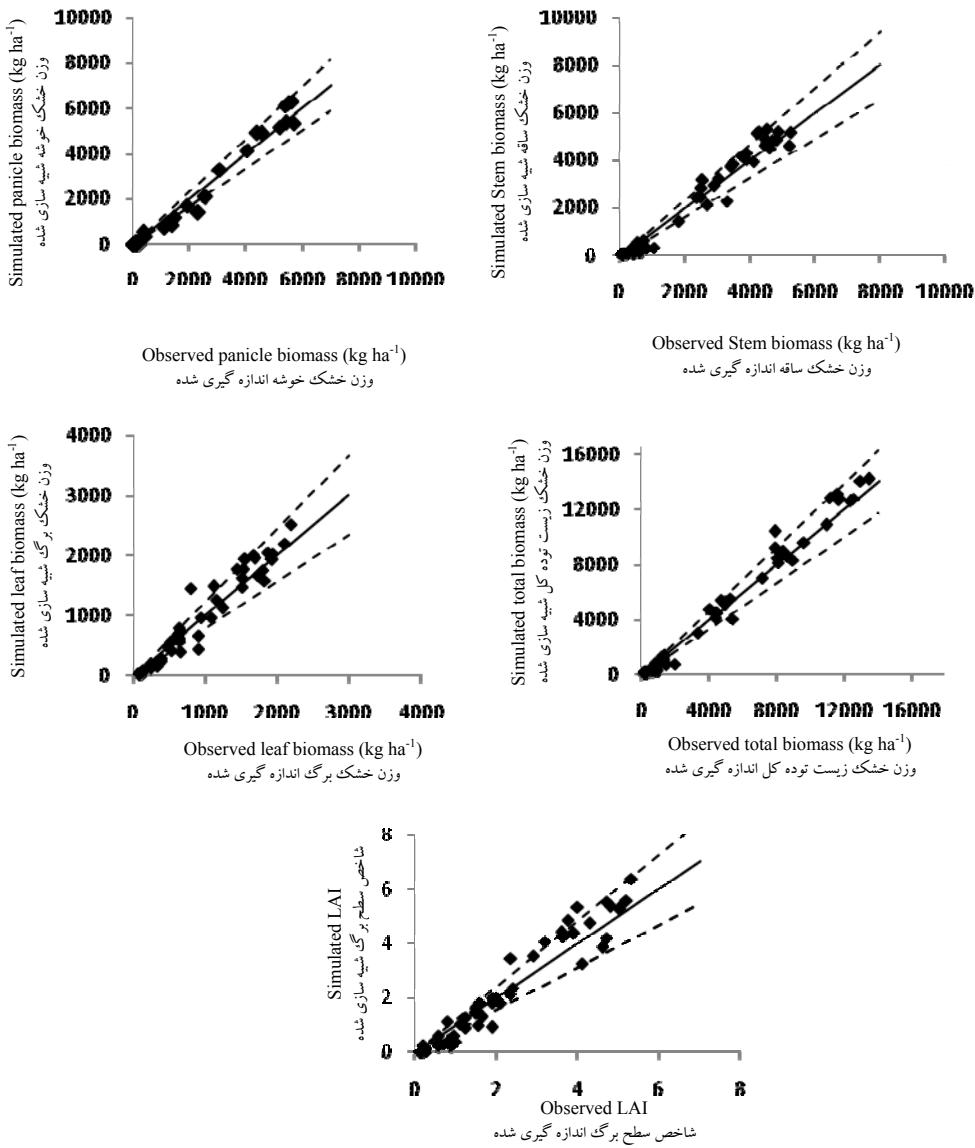
شکل ۴- مقدار شبیه‌سازی شده (خط) و اندازه گیری شده کل ماده خشک اندام هوایی (■)، برگ سبز (○)، ساقه (●) و خوشه (*) در طول دوره فصل رشد برای مجموعه داده‌های اعتبارسنجی مدل. برای خصوصیات تیمارها به جدول ۱ مراجعه کنید.

Fig. 4. Simulated (line) and observed of total aboveground dry matter (■), green leaves (○), stems (●), and panicles (*) for the growing season of validation data set. For treatment description, please see Table 1.

شکل ۵- مقادیر شیوه‌سازی شده (خط) و اندازه گیری شده شاخص سطح برگ (\blacktriangle) در طول دوره فصل رشد برای مجموعه داده‌های اعتبارسنجی مدل. برای خصوصیات تیمارها به جدول ۱ مراجعه کنید.

Fig. 5. Simulated (line) and observed leaf area index (LAI) (\blacktriangle) during the growing season of validation data set. For treatment description please see Table 1.

شکل ۶- مقادیر شیوه سازی شده و اندازه گیری شده برای زیست توده ساقه، برگ، خوش و زیست توده کل و شاخص سطح برگ (علائم) برای مجموعه داده های اعتبار سنجی مدل. خطوط توپر رابطه ۱:۱ هستند و خطوط منقطع انحراف از خط ۱:۱ می باشند.

Fig. 6. Simulated vs. observed biomass of panicle, stem, leaf and total biomass, and leaf area index (LAI) for the calibration set. Solid lines are the 1:1 line relationship and broken lines are \pm standard deviation of the 1:1 line.

توده کل در طول دوره فصل رشد همانند مجموعه داده های واسنجی بود اما مقادیر

جدول ۲ برای تعیین تناسب مقادیر برآورد شده ارائه شده اند. با توجه به نتایج حاصله، زیست

جدول ۲- ارزیابی نتایج برای شیوه سازی زیست توده نهائی و عملکرد دانه در زمان برداشت برای داده های واسنجی و اعتبارسنجی مدل ORYZA2000
 Table 2. Evaluation results for ORYZA2000 simulations of final biomass and grain yield at harvest for calibration and validation data sets

متغیرهای گیاهی	تعداد داده های جفت شده	میانگین مقادیر اندازه گیری شده	میانگین مقادیر شبیه سازی شده (انحراف معیار)	t آزمون	شیب خط رگرسیون	عرض از مبدأ	ضریب تبیین	جذر میانگین مربعات خطای مطلق	جذر میانگین مربعات خطای مطلق نرمال شده
Crop variable	Number of data pairs	Mean of observed values (standard deviation)	Mean of simulated values (standard deviation)	P(t*)	Slope of linear regression	Intercept	R ²	Absolute root mean square error	Normalized root mean square error (%)
داده های واسنجی									
Total biomass (kg ha ⁻¹)	54	7051 (4503)	6611 (4788)	0.31*	1.040	-728.000	0.96	1086	15
Biomass of green leaves	54	1313 (588)	1297 (648)	0.45*	1.026	-51.000	0.87	235	18
Biomass of stems	54	3416 (1898)	3048 (1981)	0.16*	0.999	-365.000	0.92	675	20
Biomass of panicles	31	3078 (2167)	2892 (2573)	0.38*	1.152	-654.000	0.94	721	23
Leaf area index	54	3.0 (1.31)	3.2 (1.72)	0.36*	1.205	-0.521	0.85	0.72	24
Final biomass	9	13290 (1045)	14055 (1141)	0.08	1.041	211.000	0.91	831	6
Yield (kg ha ⁻¹)	9	5803 (1143)	6237 (1013)	0.20	0.782	1699.000	0.78	667	12
داده های اعتبارسنجی									
Total biomass (kg ha ⁻¹)	54	4454 (4395)	4495 (4789)	0.48*	1.084	-335.000	0.99	598	13
Biomass of green leaves	54	840 (659)	842 (750)	0.49*	1.112	-91.000	0.95	175	21
Biomass of stems	54	2076 (1866)	2042 (2049)	0.46*	1.082	-206.000	0.97	350	17
Biomass of panicles	27	2313 (2180)	2281 (2377)	0.48*	1.079	-214.000	0.97	374	16
Leaf area index	54	1.9 (1.64)	2.1 (1.95)	0.48*	1.153	-0.287	0.94	0.52	26
Final biomass	9	11763 (1150)	12609 (1264)	0.08	0.970	1195.000	0.78	1015	9
Yield (kg ha ⁻¹)	9	4624 (758)	5289 (907)	0.06	1.092	237.000	0.83	754	16

*: عدم اختلاف معنی دار مقادیر اندازه گیری شده و شبیه سازی شده در سطح احتمال ۵٪ باشد.

*: Simulated and observed values are not significantly different at the 5% probability level.

خشک برگ سبز، ۲۰-۱۷ درصد برای وزن ماده
خشک ساقه، ۲۳-۱۶ درصد برای وزن ماده
خشک خوشه و ۲۶-۲۴ درصد برای شاخص سطح برگ بود (جدول ۲).

(Bouman and Van Laar 2006) مقدار جذر میانگین مربعات خطای نرمال شده ماده خشک برگ، ساقه، خوشه و کل را تحت شرایط مدیریت کود نیتروژن، در شرایط واسنجی مدل بترتیب در محدوده ۵۹-۵۷، ۱۳-۵۷، ۱۳-۳۲ و ۹-۲۱ درصد و در شرایط اعتبارسنجی مدل به ترتیب در محدوده ۳۷-۳۱، ۱۳-۳۵؛ ۹-۳۱ و ۳-۱۶ درصد گزارش کرد.

مقادیر شبیه‌سازی شده شاخص سطح برگ برای واریته‌ها و سینی مختلف گیاهچه متفاوت بودند. بطور کلی شاخص سطح برگ شبیه‌سازی شده بالاتر از مقادیر اندازه‌گیری شده برای گیاهچه‌های جوان تر بودند و بهترین حالت برای گیاهچه‌های مسن واریته‌های زودرس (GS1, TS1) مشاهده شد. مشکلات نسبی در مدل‌سازی شاخص سطح برگ به خوبی شناخته شده است و خطاهای شبیه‌سازی برای مدل‌های دیگر نیز گزارش شده است. برای مثال (Bouman and Van Laar, 2006) اوریزا، ۲۰۰۰، تیمسینا و هومفریز (Timsina and Humphreys, 2003) برای مدل سرس-رایس (CERES-Rice) که برآورده کمتر از مقادیر اندازه‌گیری شده را به

شبیه‌سازی شده زیست توده خوشه و ساقه در مجموعه داده‌های اعتبارسنجی نمایش بهتری از خود نشان دادند. برای شاخص سطح برگ مقدار جذر میانگین مربع خطای نرمال شده در مجموعه داده‌های اعتبارسنجی بزرگتر از داده‌های واسنجی بود. در حالیکه برای زیست توده کل برعکس بود. مقادیر شبیه‌سازی شده و اندازه‌گیری شده زیست توده زمان برداشت و عملکرد دانه اختلاف معنی‌داری نداشتند. هر چند که با توجه به ارزیابی‌های گرافیکی و مقادیر α ، β و RMSE، ثابت می‌شود که مقادیر شبیه‌سازی شده در زمان برداشت بالاتر از مقادیر اندازه‌گیری شده بودند.

نتایج حاصل از ارزیابی مدل نشان داد که اوریزا ۲۰۰۰ توانست عملکرد دانه، شاخص سطح برگ و زیست توده اندامهای گیاهی را در طول زمان برای واریته‌های مختلف برنج در مراحل متفاوت گیاهچه‌ای به خوبی شبیه‌سازی کند. بطور میانگین، جذر میانگین مربعات خطای مدل (RMSEa) عبارت از ۱۰۸۶-۵۹۸ کیلوگرم در هکتار برای وزن زیست توده کل، ۲۳۵-۱۷۵ کیلوگرم در هکتار برای وزن خشک برگ سبز، ۳۵۰-۶۷۵ کیلوگرم در هکتار برای وزن خشک ساقه، ۳۷۴-۷۲۱ کیلوگرم در هکتار برای وزن خشک خوشه و ۰/۵۲-۰/۷۲ برای شاخص سطح برگ بود. مقادیر جذر میانگین مربعات خطای نرمال (RMSE_n) برای متغیرهای فوق عبارت از ۱۳-۱۵ درصد برای وزن ماده خشک کل، ۲۱-۱۸ درصد برای وزن ماده

گردید. هر چه قدر مقادیر اندازه‌گیری شده از دقت بالاتری برخوردار باشند، مقادیر واسنجی شده نیز از خطای کمتری برخوردارند که این موضوع مدیریت دقیق مزرعه را نیز می‌طلبد. البته این نکته قابل ذکر است که مدل‌های پیش‌بینی رشد، نمو و عملکرد محصولات زراعی بعنوان ابزارهای پشتیبان تصمیم‌سازی هستند و به تنها‌ی قابلیت مدیریت مزرعه نخواهند بود.

با توجه به نتایج بدست آمده مدل اوریزا ۲۰۰۰ می‌تواند بعنوان یک ابزار تحقیقاتی قابل قبول برای انتخاب مناسب‌ترین راهکار قبل از انجام آزمایشات مزرعه‌ای همچون پیش‌بینی عملکرد دانه و یافتن بالقوه عملکرد دانه ارقام در مناطق مختلف و تعیین بهترین روش‌های مدیریت مزرعه با هدف دستیابی به حداکثر عملکرد دانه در مناطق برنجکاری ایران مورد استفاده قرار گیرد.

سپاسگزاری

این تحقیق با حمایت و پشتیبانی مالی دانشگاه تربیت مدرس و مرکز ترویج و توسعه تکنولوژی هراز انجام گردید. نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از حمایت‌های جناب آقای مهندس رعیت‌پناه رئیس مرکز هراز و نیز زحمات آقای مهندس سید جلال حسینی برای انجام اندازه‌گیری‌های مزرعه‌ای و آزمایشگاهی قدردانی نمایند.

نمایش می‌گذارد و مدل وفost (WOFOS) توسط روتیر و همکاران (Roetter *et al.*, 1998) که برآورده‌ی بالاتر از مقادیر اندازه‌گیری شده دارد.

جذر میانگین مربعات خطای مدل برای عملکرد نهائی دانه و وزن ماده خشک کل به ترتیب ۷۵۴-۶۶۷ کیلوگرم در هکتار و ۱۰۱۵-۸۳۱ کیلوگرم در هکتار و جذر میانگین مربعات خطای نرمال به ترتیب برابر ۱۶-۱۲ درصد و ۹-۶ درصد بودند (جدول ۳). بومان و فان لار (Bouman and Van Laar, 2006) همکاران (Belder *et al.*, 2007)، جینگ و همکاران (Jing *et al.*, 2008) و ژیو و همکاران (Xue *et al.*, 2008) مقدار جذر میانگین مربعات خطای نرمال شده زیست توده کل را ۷، ۱۹، ۹ و ۱۱ درصد و در شرایط اعتبارسنجی مدل ۹، ۱۳، ۱۱ و ۱۱ درصد بدست آوردن. در این آزمایشها مقدار ریشه میانگین مربعات خطای نرمال شده عملکرد دانه در شرایط واسنجی ۱۳، ۱۳، ۱۶ و ۱۸ درصد و در شرایط اعتبارسنجی مدل ۱۱، ۱۳، ۱۱ و ۱۰ درصد گزارش شد.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش مدل اوریزا ۲۰۰۰ در شرایط تولید بالقوه و برای دستیابی به ضرایب رشد و نمو، تسهیم ماده خشک و سطح ویژه برگ در مراحل مختلف گیاهچه‌ای واسنجی و ارزیابی

References

- Amiri, E., and Rezaei, M. 2009.** Testing the modeling capability of ORYZA2000 under water-nitrogen limit condition in northern Iran. World Applied Sciences Journal 6: 1113-1122.
- Amiri Larijani, B., Tahmasebi Sarvestani, Z., Nematzadeh, Gh. A., Amiri, E., and Esfahani, M. 2011.** Simulation of phonological development and growth duration of three rice cultivars at different seedling ages using ORYZA2000 model. Iranian Journal of Crop Sciences 13 (3): 466-480. (In Persian).
- Arora, V. K. 2006.** Application of a rice growth and water balance model in an irrigated semi-arid subtropical environment. Agricultural Water Management 88: 51-57.
- Bannayan, M., Kobayashi, K., Kim, H. Y., Lieffering, M., Okada, M., and Miura, Sh. 2005.** Modeling the interactive effects of atmospheric CO₂ and N on rice growth and yield. Field Crops Research 93: 237-251.
- Belder, P., Bouman, B. A. M., Spiertz, J. H. J., and Guoan, L. 2007.** Exploring Option for water saving in lowland rice using a modeling approach. Agricultural Systems 92:91-114.
- Boling, A., Bouman, B. A. M., Toung, T. P., Murty, M. V. R., and Jatmico, S. Y. 2007.** Increasing rainfed rice productivity in central Java, Indonesia: A modeling approach using ORYZA2000. Agricultural Systems 92: 115-139.
- Bouman, B. A. M., and Van Laar, H. H. 2006.** Description and evaluation of the rice growth model ORYZA2000 under nitrogen-limited conditions. Agricultural Systems 3: 249-273.
- Bouman, B. A. M., Kropff, M. J., Toung, T. P., Wopereis, M. C. S., Ten Berg, H. F. M., and Van Laar, H. H. 2001.** ORYZA2000: Modeling lowland rice. International Rice Research Institute, Wageningen University and Research Center, Los banos, Philippines, Wageningen, Netherlands. 235 pp.
- Bouman, B. A. M., Feng, L., Tuong, T. P., Lu, G., Wang, H., and Feng, Y. 2007.** Exploring options to grow rice under water-short condition in northern China using a modeling approach. II: Quantifying yield, water balance components and water productivity. Agricultural Water Management 88: 23-33.

- Feng, L., Bouman, B. A. M., Tuong, T. P., Cabangon, R. J., Li, Y., Lu, G., and Feng, Y. 2007.** Exploring options to grow rice under water-short condition in northern China using a modeling approach. I: Field experiments and model evaluation. Agricultural Water Management 88: 1-13.
- Goudriaan, J., and Van Laar, H. H. 1994.** Simulation of crop growth processes. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, The Netherlands. 238 pp.
- Jamieson, P. D., Porter, J. R., and Wilson, D. R. 1991.** A test of the computer simulation model ARCWHEAT1 on wheat crops grown in New Zealand. Field Crops Research 27(4): 337-350.
- Jing, Q., Bouman, B. A. M., Keulen, H. V., Hengsdijk, H., Cao, W., and Dai, T. 2008.** Disentangling the effect of environmental factors on yield and nitrogen uptake of irrigated rice in Asia. Agricultural Systems 98:177-188.
- Khanal, R. R. 2005.** Phyllochron and leaf development in field grown rice genotypes under varying thermal environments of a high altitude cropping system. MSc. Thesis. University of Zu Bonn, Germany.
- Kotera, A., Nawata, E., Chuong, P., Giao, N. N., and Sakuratani, T. 2004.** A model for phenological development of Vietnamese rice influenced by transplanting shock. Plant Production Science 7: 62–69.
- Li, T., Bouman, B. A. M., and Boling, A. 2009.** The calibration and validation of ORYZA2000. International Rice Research Institute. Los Banos, Philippines.
- Rinaldi, M., Losavio, N., and Flagella, Z. 2003.** Evaluation of OILCROP-SUN model for sunflower in southern Italy. Agricultural Systems 78: 17-30.
- Roetter, R., Hoanh, C. T., and Teng, P. S. 1998.** A systems approach to analyzing land use options for sustainable rural development in South and Southeast Asia. IRRI Discussion Paper Series 28. International Rice Research Institute, Los Banos, Philippines, 110 pp.
- Spitters, C. J. T., Van Keulen, H., and Van Kraalingen, D. W. G. 1989.** A simple and universal crop growth simulator, SUCROS87. Pp. 147-181. In: Rabbinge, R., Ward, S. A., Van Laar, H. H. (eds.). Simulation and Systems Management in Crop Protection, Simulation Monographs. Pudoc, Wageningen, The Netherlands.
- Timsina, J., and Humphreys, E. 2003.** Performance and application of CERES and SWAGMAN Destiny models for rice-wheat cropping systems in Asia and

Australia, a review. CSIRO Land and Water Technical Report 16/03. CSIRO Land and Water, Griffith, NSW 2680, Australia. 57pp.

Van Laar, H. H., Goudriaan, J., and Van Keulen, H. (eds.). 1997. SUCROS97, simulation of crop growth for potential and water-limited production situations. Quantitative Approaches in Systems Analysis 14. C.T. de Wit Graduate School for Production Ecology and AB-DLO, Wageningen, The Netherlands. 52 pp.

Wikarmpaprahharn, C., and Kositsakulchai, E. 2010. Evaluation of ORYZA2000 and CERESS-Rice models under potential growth condition in the central plain of Thailand. Thai Journal of Agricultural Science 43(1): 17-29.

Xue, C., Yang, X., Bouman, B. A. M., Deng, W., Zhang, Q., Yan, W., Zhang, T., Rouzi, A., and Wang, H. 2008. Optimizing yield, water requirements, and water productivity of aerobic rice for the north China plain. Irrigation Science 26: 459-474.